

Sygn. akt I CSK 729/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa R.S.
przeciwko „A” S.A. w W.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 kwietnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w W.
z dnia 24 stycznia 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /15,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W świetle tej regulacji, cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jednocześnie przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Wskazał, że Sąd Apelacyjny w sposób oczywisty naruszył art. 23, art. 24 k.c., art. 5 k.c. oraz art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 880, ze zm.), tym samym skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. występuje wówczas, gdy kwestionowane orzeczenie może być zakwalifikowane jako bezprawne. Taka ocena musi być przy tym dokonana wprost, bez wnikliwej analizy, czyli ewidentna wadliwość orzeczenia powinna być widoczna od razu, dla każdego przeciętnego prawnika. Potrzeba wyeliminowania z obrotu orzeczeń naruszających elementarne reguły porządku prawnego jest niewątpliwa. Dla stwierdzenia, że w sprawie tak rozumiana przesłanka wystąpiła skarżący powinien był nie tylko wskazać konkretne, naruszone przez sąd przepisy, ale przede wszystkim powinien był przytoczyć odpowiednie argumenty wyjaśniające, dlaczego te przepisy zostały,

jego zdaniem, w tak ewidentny sposób naruszone (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2013 r., III SK 4/13, nie publ.). Skarżący nie sprostął powyższym wymogom. Dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ograniczył się do stwierdzenia, że Sąd Apelacyjny dokonał błędnej wykładni art. 24 k.c., a podane przez pozwaną w spornej publikacji informacje na jego temat są nieprawdziwe. Nie przedstawił żadnej argumentacji dotyczącej naruszenia art. 81 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Pozwala to na przyjęcie, że skarżący jedynie zaprezentował własną ocenę rozstrzygnięcia, bez wykazania oczywistego, widocznego *prima facie* naruszenia przepisów prawa.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw

a.ł.